

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113217640
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113217640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanému: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. XX, v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 1.496,24 Eur, zmenkového úroku, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy, zmenkovej odmeny, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/192/2013-163 zo dňa 13.12.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 7C/192/2013-163 zo dňa 13.12.2016 potvrdzuje.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok I.). Podľa výroku II. určil zmluvnú podmienku v článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 5850946 zo dňa 5.12.2008 uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníkom O. Z. o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu, a to v znení zmluvnej podmienky vyjadrenej v čl. 17 tak, ako toto znenie bolo súčasťou výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Výrokom III. žalovanému náhrada trov konania nebola priznaná. Okresný súd v odôvodnení poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal uplatnených nárokov podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Žalobu žalobca odôvodnil tým, že vystaviteľom zmenky je žalovaný, ktorý sa na základe ním vystavenej zmenky zaviazal k úhrade uplatnených nárokov žalobcu, keďže spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 807 598 ako pôvodný majiteľ zmenky indosoval spornú zmenku na žalobcu - nadobúdateľa. Okresný súd žalobu doručil žalovanému spolu s Tlačivom C, ku ktorej žalobe sa žalovaný nevyjadril.

2. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, porovnaním zmenky v tom konaní so zmenkou v exekučnom konaní vrátane spotrebiteľskej zmluvy, k zabezpečeniu ktorej bola zmenka vystavená, oboznámením sa pripojenej fotokópie exekučného spisu sp. zn. 16Er/382/2010 (č.l. 90 - 99), pripojením originálu exekučného spisu sp. zn. 16Er/382/2010, späťvzatím žaloby žalobcom, zrušujúcim uznesením krajského súdu a dospel k záveru, že žalobu je nevyhnutné vo zvyšnej časti zamietnuť. Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/382/2010 okresný súd zistil, že úverová spotrebiteľská zmluva, ktorá je uvedená v zmenke na č.l. 4 spisu pod č. 5850946, bola uzavretá medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a žalovaným dňa 5.12.2008 na poskytnutý úver 663,88 Eur, navýšený o poplatok 634,67 Eur, spolu 1.298,55 Eur. Žalovaný mal dlh zaplatiť v 12 splátkach po 108,21 Eur. V úverovej zmluve neboli uvedené úroky z úveru, ani RPMN, ani rozpis splátok. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej

spotrebiteľskej zmluvy boli všeobecné podmienky, a to konkrétne čl. 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy, podľa ktorého „...Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie je uvedená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, to je, keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh“. Obsahovým znením článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy mal okresný súd preukázané, že ku dňu uzavretia úverovej spotrebiteľskej zmluvy, teda ku dňu 5.12.2008 a ku dňu vystavenia zmenky v totožný deň 5.12.2008, v zmenke nebola uvedená zmenková suma 1.496,73 Eur, ani splatnosť zmenkového úroku 0,25 % denne. Tieto údaje mal vyplniť jednostranne remitent, najskôr v deň, kedy sa podľa bodu 4 zmluvy stane splatný celý dlh, to je, keď dlžník nezaplatí včas 4 po sebe idúce splátky, resp. zaplatí ich len sčasti. Zmenková suma mala pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú v budúcnosti ku dňu vyplnenia zmenky. Dátumom začiatku úročenia zmenkovej sumy mal byť dátum zhodný s dňom, kedy sa podľa všeobecných podmienok stane splatným celý dlh a tento dátum taktiež mal byť vyplnený v budúcnosti remitentom.

3. Okresný súd mal preukázané, že sporná zmenka je neúplná zmenka - blankozmenka, ktorú jednostranne v neprítomnosti dlžníka vypísal veriteľ - spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, ktorý ju následne previedol (indosoval) na žalobcu. Okresný súd mal preukázanú vedomosť žalobcu o kauze zmenky ako zabezpečovacieho právneho úkonu k úverovej spotrebiteľskej zmluve. Táto informácia bola známa žalobcovi priamo z obsahových náležitostí zmenky, kde je číslo úverovej spotrebiteľskej zmluvy uvedené, ako aj zo skutočnosti, že obidva právne subjekty (Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, CD Consulting s.r.o., Praha) zastupuje totožný právny zástupca.

4. Okresný súd mal jednoznačne preukázané, že v tomto prípade zmenka bola vystavená ako zabezpečovací právny prostriedok k spotrebiteľskej zmluve. Tento záver mal preukázaný tým, že samotná zmenka obsahuje číslo úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 5850946, ktoré je zhodné s číslom úverovej spotrebiteľskej zmluvy v exekučnom konaní pod sp. zn. 16Er/382/2010. Zmenka, ktorá tvorila predmet sporu, bola totožná so zmenkou v konaní sp. zn. 16Er/382/2010, ktorá bola vystavená ako zabezpečovací prostriedok k spotrebiteľskej úverovej zmluve, čo vyplynulo z článku 17 všeobecných podmienok úverovej zmluvy - dohody o vyplnení zmenky, ako aj zo záverov rozhodcovského súdu. Uvedený záver bol podložený aj tým, že zmenka a spotrebiteľská úverová zmluva boli vystavené v totožný deň 5.12.2008 (zrejmovou písárskou chybou v odôvodnení rozsudku okresného súdu uvedený rok 2018). Úlohou okresného súdu bolo preto z úradnej povinnosti skúmať platnosť primárneho právneho úkonu spotrebiteľskej zmluvy, osobitne článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy, v ktorom zmluvné strany uzavreli dohodu o vyplnení zmenky v budúcnosti. Podľa dohody veriteľ sám jednostranne zmenku vyplnil čo do zmenkovej sumy 1.496,24 Eur a čo do splatnosti zmenkového úroku 0,25 % denne. V čase uzavretia úverovej zmluvy, dňa 5.12.2008, ktorý je totožný s časom vystavenia zmenky, zmenka neobsahovala zmenkovú sumu a dátum splatnosti zmenkového úroku 0,25% denne.

5. Okresný súd po vykonanom dokazovaní, na nariadenom pojednávaní, za aplikácie rozhodných ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Smernice rady č. 93/13 EHS dospel k záveru, že článok 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Sporná zmenka, ktorá vznikla ako zabezpečovací právny úkon k primárnemu právnenému úkonu spotrebiteľskej zmluve, nemôže byť podľa záveru okresného súdu považovaná za platný právny úkon, keď bola vystavená a vyplnená na základe neplatného dojednania neplatnej dohody o vyplnení zmenky v článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Z výsledkov dokazovania okresný súd zistil, že uzavretie spotrebiteľskej zmluvy bolo podmienené podpisom zmenky zo strany spotrebiteľa, čo vyplynulo z rovnakého dátumu zmenky a úverovej spotrebiteľskej zmluvy, ako aj z čl. 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. V momente uzatvárania úverovej spotrebiteľskej zmluvy obsahovou náležitosťou úverovej spotrebiteľskej zmluvy bola povinnosť dohodnúť sa na vypísaní zmenky podľa článku 17 všeobecných

podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy ako podmienky poskytnutia úveru. Táto podmienka podľa záveru okresného súdu je neprijateľná zmluvná podmienka podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nebola individuálne so spotrebiteľom dojednaná a tvorila neoddeliteľnú súčasť formulárovej úverovej spotrebiteľskej zmluvy - všeobecných podmienok a bez jej podpisu by spotrebiteľ nedostal úver, preto podmieňovala uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, poskytnutie úveru a spotrebiteľ obsah úverovej zmluvy a článku 17 všeobecných podmienok o vyplnení zmenky nemohol ovplyvniť. Dôkazné bremeno na preukázanie opaku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka mal veriteľ, ktoré dôkazné bremeno neuniesol.

6. Okresný súd mal za to, že dojednanie v článku 17 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, pretože spotrebiteľ nemal možnosť sa s týmto ustanovením oboznámiť pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. b), m) Občianskeho zákonníka mal okresný súd ďalej za to, že dojednanie o vyplňacom práve zmenky, a to článok 17 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že na základe tejto podmienky vystavená zmenka umožnila previesť indosáciou bez súhlasu spotrebiteľa práva zo zmluvnej strany Pohotovosť, s.r.o. na žalobcu CD Consulting s.r.o., čím došlo k zhoršeniu postavenia a ochrany práv spotrebiteľa. Zmenka a jej indosácia nadmerne sťažili spotrebiteľovi možnosť realizovať práva spotrebiteľa. V zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka okresný súd uviedol, že dojednanie v článku 17 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že spôsobuje značnú nerovnováhu práv a povinností, teda značne zhoršuje postavenie spotrebiteľa v tomto úverovom vzťahu vystavením a následným indosovaním zmenky zo spotrebiteľského vzťahu. Okresný súd preto nevychádzal len z prísnej formálnosti zmenkového práva, pretože mal preukázané, že došlo k zneužitiu inštitútu zmenkového práva v neprospech jednej zmluvnej strany spotrebiteľa obchádzaním ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, čo je zároveň aj rozpor so zákonom, a preto aj neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neplatné aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť, nepreskúmateľnosť. Dohoda o vyplňacom práve zmenky v článku 17 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka, pretože výška úveru (dlhu) a úroku mala byť takto určená až v čase splnenia, v tomto prípade splatnosti úveru, kedy vzniklo veriteľovi právo vypísať zmenkovú sumu a splatnosť zmenkového úroku podľa článku 17 všeobecných podmienok. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky podľa článku 17 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle záverov okresného súdu aj podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože dojednanie umožnilo veriteľovi, aby pri vyplnení zmenky v budúcnosti zaviazal spotrebiteľa zaplatiť za nesplnenie záväzku neprimerane vysokú sankciu, ktorá mu pri uzavretí úverovej spotrebiteľskej zmluvy nebola známa. Nekalou zmluvnou podmienkou a zároveň neprijateľnou si veriteľ zabezpečil za nesplnenie záväzku spotrebiteľa neprimerane vysoké príslušenstvo pohľadávky, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne (91,25 % ročne). Išlo v takomto prípade o neplatnosť dojednania aj podľa ust. § 3 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka.

7. Okresný súd dospel k záveru, že dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona uvedené dojednanie umožnilo obísť zákonné ustanovenia a vpísať do zmenky pri jej vyplnení také plnenia, na ktoré vôbec nevznikol nárok. Ak úverová spotrebiteľská zmluva neobsahovala zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z., § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. neobsahovala údaj o RPMN a neobsahovala rozpis splátok, v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Skutočný úver bez poplatkov bol vo výške 663,88 Eur poskytnutý žalovanému. Veriteľovi nevzniklo právo na vrátenie poplatku vo výške 634,67 Eur, o ktorý úver navýšil, ani na úrok. I napriek tomu do zmenky dopísal zmenkovú sumu 1.496,24 Eur a zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne (91,25 % ročne). Okresný súd v danom prípade dospel k záveru, že dojednanie v článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka zároveň neplatne dojednanou zmluvnou podmienkou. Súčasne táto zmluvná podmienka podľa vyjadrených záverov okresného súdu bola neplatná aj pre neurčitosť dojednania v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákona a pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka.

8. Podľa týchto zistení okresný súd v zmysle ust. § 298 ods. 1 CSP z úradnej moci určil zmluvnú podmienku v článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu. Súčasne súd prvej inštancie poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/161/2007 zo dňa 6.5.2008, v ktorom bola konštatovaná absolútna neplatnosť úverovej spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka, ako aj, že z absolútne neplatnej úverovej zmluvy nemohlo veriteľovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky.

9. Okresný súd uviedol, že na základe neplatnej dohody o vyplňacom práve zmenky nemohla byť preto platným spôsobom veriteľom vyplnená zmenka zo dňa 5.12.2008 (č.l. 4). Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a podľa § 494 Občianskeho zákonníka z neplatného právneho úkonu, t.j. z neplatnej zmenky okresný súd nemohol priznať žalobcovi zmenkové plnenie, preto žalobu zamietol.

10. Okresný súd uviedol, že bol viazaný predmetom sporu čo do výšky, ako aj čo do základu nároku. Okresný súd nemohol priznať žalobcovi nároky tvoriace predmet sporu, keď dospel k záveru, že zmenka je neplatným právnym úkonom. Priznaním nároku z neplatného právneho úkonu by súd rozsudkom legalizoval bezdôvodné obohatenie žalobcu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okrem viazanosti predmetom sporu okresný súd nemohol priznať žalobcovi úver (zostatok úveru) bez úrokov, bez poplatkov, keďže tomuto bránila skutočnosť, že žalobca nepreukázal, koľko skutočne žalovaný zaplatil z poskytnutého úveru 663,88 Eur ku dňu rozhodovania okresného súdu.

11. Súd prvej inštancie poukázal na záväzný právny názor odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v uznesení č.k. 13Co/75/2016-148 zo dňa 14.9.2016, keď mal nariadiť pojednávanie, vec prejednať, vykonať dokazovanie a rozhodnúť s tým, že súčasne bolo poukázané na spoločné stanovisko Občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a Obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 93/2015). S prihliadnutím aj na toto spoločné stanovisko okresný súd uviedol, že si zabezpečil dôkaz, exekučný spis, spotrebiteľskú zmluvu, ako aj všeobecné podmienky a zabezpečil prieskum uplatneného nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti zmenky, dohody o vyplňacom práve zmenky a spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola primárnym právnym úkonom a ktorú zmenka ako akcesorický právny úkon mala zabezpečovať. Následne, ak okresný súd dospel k záveru, že dohoda o vyplňacom práve zmenky uzavretá v rámci spotrebiteľskej zmluvy ako základu nároku zo zmenky je neplatným právnym úkonom pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákona a neplatným právnym úkonom pre neprijateľnosť právneho úkonu, podľa ust. § 298 ods. 1 CSP vyslovil neprijateľnosť a neplatnosť tejto zmluvnej podmienky vo výroku svojho rozsudku a súčasne žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

12. Okresný súd k výroku, ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, poukázal na to, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 1.496,24 Eur, spolu so 6% ročným úrokom zo zmenkovej sumy a zmenkového úroku 0,06% denne, ako aj zmenkovej odmeny, keďže v časti zaplata zmenkového úroku vo výške 0,19% denne bolo konanie zastavené.

13. Výrokom III. okresný súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože hoci žalovaný bol úspešnou stranou sporu v celom rozsahu a mal právo na náhradu trov konania, tieto mu nevznikli, preto ani nemohlo byť žalovanému priznané právo na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1, § 256 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 CSP).

14. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Žalobca namietal, pokiaľ okresný súd vykonal dokazovanie okrem iného aj úverovou zmluvou, exekučným spisom, prípadne ďalšími listinnými dôkazmi, pretože takéto dokazovanie nenavrhol ani žalobca a ani žalovaný. Žalobca v konaní predložil platnú zmenku a podľa tejto zmenky uplatnil nároky a o nich mal okresný súd rozhodnúť. Žalovaný podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia si mohol uplatniť voči pohľadávke zo zmenky námietky a ak tak neurobil, akékoľvek iné námietky musia byť odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd vychádzal ako z nesporných skutočností, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. úverovú zmluvu, pričom tieto tvrdenia neboli tvrdeniami nespornými, keďže sa nestali tvrdením ani jednej zo sporových strán. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom,

neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Žalobca mal za to, že okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona zmenkového a šekového, z ktorého vyplýva, že ten, kto je žalovaný zo zmenky, môže vznášať proti zmenkovému nároku určité námietky, avšak je na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno spočíva na žalovanom a nie na žalobcovi. Pokiaľ povinný dôkazné bremeno neunesie, tak je nútený podľa zmenky plniť. Žalobca poukázal na rozsudok NS ČR zo dňa 22.8.2002, sp. zn. 25Cdo 1839/2000, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Závery okresného súdu preto žalobca považoval za nesprávne. Žalobca nesúhlasil ani so závermi stanoviska NS SR č. 93/2015 a v tejto súvislosti poukázal na niekoľko príkladov rozhodnutí Oberster Gerichtshof - najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach, a keďže rakúsky ústavný súd nie je oprávnený skúmať ústavnosť rozhodnutí Oberster Gerichtshof, sú tieto rozhodnutia považované za konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky. Ani nemecká ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa neobsahuje žiadne prelomenie ochranyhodnosti prevodu (rubopisu) v prípadoch zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, čoho dôkazom je: BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62 (Dr. Fisher, Dr. Kuhn, Liesecke, Dr. Bukow a Dr. Schulze. Žalobca v podanom odvolaní uviedol závery a rozhodnutia práve vo vzťahu k ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v nadväznosti na Spoločné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93/2015 so záverom, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa vôbec nezmieňuje o prelomenie ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I zákona č. 191/1950 Zb., t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky (indosatára) pri nadobúdaní zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. naďalej platí v celej svojej šírke, že stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offo preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu (kauzálneho úkonu) z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanovisko NS SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom. K prelomeniu došlo až zmenou zákona zmenkového a šekového k 23.12.2015, a to nepochybne bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred týmto dátumom. Stanovisko Najvyššieho súdu SR v podstate odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešení poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára, avšak nijako neuvádza, že ak aj všeobecný súd zistí neplatnosť kauzálneho úkonu, čo má všeobecný súd okrem prieskumu zmenkového nároku v intenciách neplatného kauzálneho úkonu robiť. Prieskum zmenkového nároku v intenciách neplatnosti kauzálneho úkonu po dobromyseľnej indosácii má ten následok, že sa to nijako nedotýka povinnosti zaplatiť sumu uvedenú na zmenke. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na rakúsku úpravu ochrany spotrebiteľa pri zmenkových vzťahoch, a to znenie rakúskeho spolkového zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj rozsudok Oberster Gerichtshof, rozhodnutie sp. zn. 1Ob602/87 z 10.6.1987. Žalobca zdôraznil, že neexistuje taký judikát českého, nemeckého alebo rakúskeho súdu, ktorý by umožňoval chrániť zmenkového dlžníka pred dobromyseľným (pri nadobúdaní zmenky) indosatárom tak, že by chránil zmenkového dlžníka bez námietky zmenkového dlžníka vo vzťahu k okolnostiam, ktoré by mohol namietat voči predchádzajúcemu majiteľovi zmenky. Princíp zákazu zneužitia práva totiž chráni len tých, čo sa o svoje práva starajú. To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30 % (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.) nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijat' zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne zákonom č. 191/1950 Zb., a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenie o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Zmenka v danom konaní spĺňa všetky náležitosti vyžadované v § 75 zákona č. 191/1950 Zb., tak potom nemôže byť zmenkou neplatnou, a to z dôvodu, že by svojim obsahom alebo účelom odporovala zákonu. Skúmaním kauzy ex offo by dochádzalo k narúšaniu pilierov, na ktorých stojí zmenkové právo a Dohovor o jednotnom zmenkovom práve zo 7.6.1930, čím by dochádzalo k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. Názor Najvyššieho súdu SR v odôvodnení stanoviska o tom, že pri uplatnení námietky dlžníka, že žalobca konal vedome na škodu dlžníka, by výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 7), je podľa názoru žalobcu nesprávny. V prípade indosácie zmenky, sa zmenka stáva platidlom, takže možnosť vznášať námietky voči nej je obmedzená len na prípady zlomyseľnosti nadobúdateľa pri jej nadobúdaní. Najvyšší súd SR v stanovisku nesprávne vykladá pojem „vedome na škodu veriteľa“ spôsobom, ktorý bol v Rakúska na Oberster Gerichtshof opustený v roku

1972. Pre porovnanie žalobca poukázal na rozhodnutie OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958, OGH 5 Ob 275/71 z 25.01.1972 SZ 45/6 - EvBl 1972/190 S 352.

15. Žalobca poukázal na to, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo všeobecných obchodných podmienkach nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, a potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka, nie pôvodného veriteľa, znamená, že dohoda o vyplňovacom práve nemôže byť ani neplatná, nielen porušená. Nadobúdateľ zmenky je chránený a nemožno mu rozpor s dohodou o vyplňovacom práve namietat, okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nebanlivosti, čo však v situácii predtlačenej sumy zmenkového úroku a neznalosti všeobecných obchodných podmienok v čase nadobudnutia zmenky znamená, že nadobúdateľ zmenky nemal žiadnu indíciu, aby pátral po dohode o vyplňovacom práve. Vo vzťahu k zmenkovému úroku vo výške 0,25 % denne samotné stanovisko NS SR jednoznačne požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť žalobu v časti nad rámec primeranosti. Tento úrok sa počíta od vystavenia zmenky do splatnosti zmenky v prípade zmenky vystavenej na videnie, čo je moment jej predloženia dlžníkovi a od tohto momentu sa počíta zákonný úrok z omeškania vo výške 6 % ročne. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že sa žalobe vyhovie s priznaním trov súdneho konania.

16. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

18. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/11/2017-199 zo dňa 10.05.2017 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 13.06.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

19. Primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný, keďže okresný súd v rámci svojho nového konania a rozhodovania dôsledným spôsobom aplikoval závery zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/75/2016 zo dňa 14. septembra 2016. Okresný súd za účelom vykonania dokazovania nariadil pojednávanie, ktorým postupom umožnil žalobcovi byť prítomný na vykonávanom dokazovaní. Pokiaľ sa žalobca neúčastnil nariadeného pojednávania pred okresným súdom, tak sa vzdal možnosti oboznámiť sa s vykonávanými dôkazmi, uplatňovať návrhy, predkladať stanoviská, prípadne podávať pripomienky k obsahu vykonávaných dôkazov. V podstate žalobca ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní pred okresným súdom a súčasne vyslovil, že nemá námietky, aby vo veci bolo konané v jeho neprítomnosti a rovnako nežiadal, aby bolo odročené pojednávanie z dôvodu jeho neprítomnosti (podanie žalobcu prostredníctvom jeho pôvodného zástupcu na č.l. 159, 160 spisu). Okresný súd preto mal splnené všetky podmienky k tomu, aby dokazovanie vykonal aj v neprítomnosti sporových strán. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by postupom okresného súdu došlo k takým vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to ani po skutkovej, ani po právnej stránke.

20. Krajský súd ďalej poukazuje na svoje zrušujúce uznesenie sp. zn. 13Co/75/2016 zo dňa 14. septembra 2016, v ktorom okrem vykonávania dokazovania na nariadenom pojednávaní bolo zhodnotené, že ak okresný súd v predchádzajúcom konaní prihládol na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa ex offa a súčasne sa zaoberal vzťahom, ktorý mal väzbu k vystavenej zmenke žalovaným, tak tento postup, ktorý zvolil okresný súd ako súd prvej inštancie, len reagoval na vyvíjajúcu sa

rozhodovaciú činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93, ktorému postupu nemožno nič vytknúť. Práve v zrušujúcom uznesení krajského súdu sp. zn. 13Co/75/2016 zo dňa 14. septembra 2016 bolo uvedené, že okresný súd v rámci nového konania bude vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v SR v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, čo ak súd prvej inštancie dodržal, tak jeho postup v rámci konania a rozhodnutia napadnutým rozsudkom bol zákonný, t.j. v súlade s ust. § 391 ods. 2 CSP.

21. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať, a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaný nevzniesol námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia. Žalobca ďalej v odvolaní namietal závery Spoločného Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 93/2015, na ktoré poukázal aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

22. Vzhľadom k rozsahu, podstate odvolacích dôvodov žalobcu, s poukazom aj na to, že okresný súd sa riadil závermi vyslovenými v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/75/2016 zo dňa 14. septembra 2016, primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z odvolacích dôvodov nebol relevantný. Okresný súd prijal vecne správne závery vzhľadom aj k priebehu a postupu konania, vykonávaného dokazovania pred okresným súdom a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti a určenia zmluvnej podmienky v čl. 17 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 5850946 zo dňa 05.12.2008 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu s nepriznaním náhrady trov konania žalovanému.

23. Ak okresný súd na nariadenom pojednávaní vykonanal dokazovanie oboznámením sa so zmenkou vystavenou žalovaným dňa 05. decembra 2008, exekučným spisom sp. zn. 16Er/382/2010 a dôkazmi vyplývajúcimi z tohto exekučného spisu, a to zmluvou o úvere, uzavretou medzi žalovaným a POHOTOVOSTĚ, s.r.o. dňa 05.12.2008, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19572/09, uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 16Er/382/2010 zo dňa 15.12.2010, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá proti žalovanému ako povinnému na základe rozhodcovského rozsudku, s odôvodnením, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok má vady z materiálnej stránky a bol vydaný na základe zmluvy o úvere č. 5850946, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky, a teda neplatné a konštatoval rozpor exekučného titulu s ust. § 52 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka, pre ktoré skutočnosti nebolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie, tak je zřejmé, že postupom vykonávaného dokazovania súd prvej inštancie tak žalobcovi, ako aj žalovanému vytvoril rovnaké možnosti na uplatňovanie, ako aj ochranu práv a oprávnených záujmov, a preto nebolo možné dospieť k záveru o zásahu do uplatnených práv žalobcu v zmysle Nariadenia.

24. Krajský súd uvádza, že pokiaľ aj žalovaný na doručené Tlačivo C (č.l. 61 - 63 spisu), ktoré mal žalovaný doručené v zmysle doručky na čl. 63 rub spisu dňa 24.11.2014, v stanovenej lehote nereagoval, t.j. neuplatnil námietky, tak opätovne, ak okresný súd ex offo prihliadol na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa, uvedený postup nebol v rozpore ani so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/75/2016 zo dňa 14. septembra 2016, ani s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR zo dňa

20. októbra 2015 pod č. 93. Krajský súd zvyrazňuje, že práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom nielen okresný súd, ale aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR.

25. Okresný súd preto v rámci napadnutého rozsudku postupoval v súlade nielen so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/75/2016 zo dňa 14. septembra 2016, ale vychádzal aj zo Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93, podľa ktorého „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

26. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvyrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanému sp. zn. 16Er/382/2010, viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu vo zvyšnej časti a určenia zmluvnej podmienky v čl. 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 5850946 zo dňa 05.12.2008 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu, ak bolo zrejme postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že malo ísť o úver bez úrokov a poplatkov, pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom.

27. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienek zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach

predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010“.

28. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

29. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadať na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

30. Okresný súd správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky, ktorá bola vystavená dňa 05. decembra 2008 na zmenkovú sumu 45.075,73 Sk, t.j. 1.496,24 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 19. mája 2009, túto pohľadávku podrobil prieskumu na základe nariadeného pojednávania, ktorý prieskum bol v súlade aj s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy aj Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, aby sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom nepochybne je aj Slovenská republika.

31. S poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak by išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvom sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obsah úverovej zmluvy bol formulovaný tak, že dochádzalo k narušeniu rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premietol do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky sa prieči dobrým mravom. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú, a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednaní podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojím postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, a preto nebolo možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv. Za tohto dôkazného

stavu v predmetnej sporovej právnej veci nebolo možné nárokom žalobcu poskytnúť právnu ochranu v zmysle podanej žaloby, rovnako nebolo možné vychádzať len z pohľadávky na základe predloženej zmenky bez prihliadnutia na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, a to procesne prípustným spôsobom, za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany žalovaného ako spotrebiteľa vyžadovanej právnym poriadkom SR a Európskej únie.

32. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného, ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci aj s vyššie uvádzaným Spoločným Stanoviskom NS SR.

33. Pokiaľ vznášal žalobca v podanom odvolaní aj právnu argumentáciu vo vzťahu k Spoločnému stanovisku Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, krajský súd uvádza, že práve princíp právnej istoty ako znak právneho štátu, ktorým nepochybne Slovenská republika je, si vzhľadom k rozdielnosti rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyžadoval zaujať zjednocujúci postoj k právnej ochrane spotrebiteľa v takomto druhu vyvolaných súdnych sporov s uplatneným nárokom zo zabezpečovacej zmenky, a ak sa týchto právnych záverov Najvyššieho súdu SR držal v rámci rozhodnutia okresný súd a vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd, tak tento postup je zákonným postupom bez ohľadu na rozhodovaciu činnosť iných súdov, súdov iných štátov, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní.

34. V konaní pred krajským súdom neboli zistené dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu a ani pre jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol žalovaný, ktorý sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril, pričom z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania žalovanému nevyplýval, preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.